

O CARAVEL CANDO NACE

1

O caravel cando nace
chámanlle caraveliño;
tamén as nenas do crego
chámanlle ó pai señor tío.

2

Xa non vou non vou,
xa non vou alá,
á casa do cura,
que me quererá,
que me quererá,
que me ha de querer,
ten unha sobriña
que lla vaia ver.

3

O cura chamoume Rosa
e eu tamén lle respondín:
señor cura, destas rosas
non as hai no seu xardín.

4

Xa non vou non vou,
xa non vou alá,
á casa do cura,
que me quererá,
que me quererá,
que me ha de querer,
ten unha sobriña
que lla vaia ver.

5

Micaela vai á fonte
e o cura vai detrás dela;
tamén ó cura lle gusta
o andar de Micaela.

6

Xa non vou non vou,
xa non vou alá,
á casa do cura,
que me quererá,
que me quererá,
que me ha de querer,
ten unha sobriña
que lla vaia ver.

♩. = 66

O ca - ra - vel can - do na - ce _____
ta - mén as ne - nas do cre - go _____

chá - man - lle ca - ra - ve - li - ño; _____
chá - man - lle ó pai se - ñor tí - o. _____

Xa non vou, non vou, xa non vou a - lá,

á ca - sa do cu - ra que me que - re - rá,

que me que - re - rá, que me ha de que - rer,

ten u - nha so - bri - ña que lla va - ia ver.